

z Paluby a Podpalubí

Blahoslavenství trochu jinak

„Milý Josefe, jsem na tebe hrdý, když nejsi namyšlený, protože v tu chvíli skrze tebe přichází nebe na zem. Jsem na tebe hrdý, když pláčeš, protože taky já jsem plakal a chci tě potěšit. Jsem na tebe hrdý, když nechceš všechno urvat jen pro sebe, protože chápeš, že na zemi jsme všichni bratři a sestry. Jsem na tebe hrdý, když se nechceš smířit s bezprávím, protože taky já se s ním nechci smířit, a jednou opravdu nebude žádné bezpráví. Jsem na tebe hrdý, když jsi citlivý k druhým, protože i mně na druhých lidech záleží. Jsem na tebe hrdý, když se snažíš o to mít čisté srdce, protože sám Bůh ti vždycky pomůže. Jsem na tebe hrdý, když přinášíš pokoj a smíření, protože to je taky důvod, proč jsem se stal člověkem. Jsem na tebe hrdý, když máš těžkosti a něco tě trápí, protože vím, že děláš, co můžeš, a chci ti říct, že jednou dostaneš za všechno velkou odměnu v nebi. Jsem na tebe hrdý, Josefe.“
Tvůj Ježíš

(z kázání Matěje Jirsy, viz str. 9)

P.S. K blahoslavenství z nebe se připojuje celá farnost. Hojnost Božího požehnání u příležitosti svátku Tvého nebeského patrona, otče Josefe!

6 / únor, březen 2023

Tříkrálová sbírka 2023

Pamatuju si na tu písničku 'My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám...

Líbilo se mi, že jedna paní dala do kasičky tisícikorunu a nám Toffifee.

nejvíc se mi líbilo, když jsme udělali úsměv na tváři okolodoucím lidem

mně se líbilo že jsem byl nejstarší ze skupinky a nejvíc jsem zpíval

Na 3královém koledování se mi líbilo zpívání a selfička s lidmi.

Při koledování jsme potkali pána, a ten nám kromě peněz do kasičky dal i každému čokoládu. To se mi moc líbilo.

Jeden pán nám říkal, že sbírka jemu samotnému před několika lety pomohla a přispěl výraznou částkou.

V jedné z našich kolednických skupin jsme měli i "My tři králové" na trubku.

líbilo se mi, že jsem koledoval s Kryštofem a že bylo veselo.

byla mi zima, ale lidé dávali hodně peněz

Náš vedoucí při koledování s vlčaty našel na Barrandově muže v bezvědomí, kterému zavolal záchranku.

Z liturgického kalendáře

Únor

- 2. 2. Uvedení Páně do chrámu
- 6. 2. Sv. Pavla Mikiho a druhů
- 11. 2. Panny Marie Lurdské, Světový den nemocných
- 22. 2. Popeleční středa
- 26. 1. První neděle postní
 - 5. 3. Druhá neděle postní
- 12. 3. Třetí neděle postní
- 19. 3. Čtvrtá neděle postní
- 20. 3. Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
- 25. 3. (sobota) slavnost Zvěstování Páně
- 26. 3. Pátá neděle postní

Opravdu vám Bůh zakázal jíst?

Když jednou na popeleční středu odmítla pozvání na večeři, byla jí projevena upřímná soustrast s jejím vyznáním. Autor té kondolence vůbec netušil, jakou službu jí prokázal. Jestliže do té chvíle přežívala škaredou středu jen v myšlenkách na to, jak tu újmu ve čtvrtek, možná už po půlnoci dožene, tak teď už se nedalo při tomto plytkém pojetí postu zůstat.

„Opravdu vám Bůh zakázal jíst? Chudáci...“ jako by něco podobného už člověk odněkud znal. Snad ze ztraceného ráje? Končí doba bezmyšlenkovitého podřízení se příkazu, a je nutné celou věc promyslet, odůvodnit, nebo zavrhout jako zbytečnou nebo škodlivou.

„Ale ne, Bůh nám nezakázal jíst, jenom dva dny v roce se máme krotit. Přiblížíme se tím naší spáse.“ – „Ale ale,“ pokračuje had, a už to ani není had ateista, „tak Bůh chce, abyste trpěli, jinak vás nezachrání? Jako by spása závisela na

Okruh Mistra IP (Mistra zlíčovského oltáře), *Vyhnání z Ráje*, Liebieghaus, Frankfurt

vašich skutcích. Myslíte si, že si postem můžete něco zasloužit? Naopak, zkazíte i to málo dobrého, co ve vás je. Obracíte se proti přirozenosti, kterou do vás vložil Bůh. Jíst je dobré, spát je dobré, radovat se je dobré. Přirozenost nesmíte násilím potlačovat, musíte ji tak nějak produchovnit.“ Eva odříkala otčenáš a naložila sobě i manželovi pěknou porci vepřového... (srv. Gn 3, 1-6)

Ne, ve skutečnosti to dopadlo jinak. Poučena chybou z ráje chtěla se raději poradit s Bohem, co že tím příkazem vlastně myslí. Ale už to nebylo jako za starých časů, kdy bylo možno potkat Hospodina procházejícího se po zahradě za denního vánku. Procházela celou zemí a ptala se po něm. Matka s dětmi jí řekla: „Ano, šel tudy, jinak bych neměla tak krásné a chytré děti a dobrého manžela.“

Lidé zpívající a hodující přitakali: „Samozřejmě, že tady musel být, jinak bychom neměli co jíst a proč se radovat.“ Země byla plná jeho stop, ale on sám nikde. Nebe bylo příliš nedostupné. Měla pocit, jako by procházela chrá-

mem, ale opona jí zakrývala Velesvatyni, trůn Boží slávy. Vtom přišla na místo, kde byla chrámová opona roztržena odshora až dolů. A tam ho spatřila, na trůnu jeho slávy. Visel mezi nebem a zemí v bolestné křeči, celý zkrvavený a potupený. Jeho srdce rychle bilo do rytmu světa a jeho přerývaný dech oživoval celou zemi.

„Pane... konečně jsem tě našla... Původně jsem se tě chtěla na něco zeptat, ale už ani nevím, na co. Nech mě tu chvíli u sebe spočinout a hledět na tvé rány... než zase poběžím a budou mi tě připomínat jen tvé dary.“

Eva Fuchsová

Co nás čeká v únoru a březnu

Pobožnosti křížové cesty

- **každé postní úterý v kostele Krista Spasitele (18:15)**
- **každou postní neděli v kostele sv. Vavřince** (pravidelně v 15:30, jen 5. postní neděli v 15:00, viz článek na str. 1)

17. února (pátek) **setkání seniorů** v 9:30 v KC

19. února (neděle) **farní káva** s prodejem knih po ranní mši svaté na Barrandově

22. února (Popeleční středa) **mimořádná mše svatá** v 19:00 na Barrandově. *Liturgické inspirace* se ruší.

25. února 15:30 v sále KC **Papírová pimprlata**, pohádka o Slunečnίκmu, Měsíčníku a Větrníkú a navazující výtvarná dílnička.

25. února **koncert z díla Astora Piazzoly** (smyčcové kvarteto + akordeon, kytara)

27. února (pondělí) **izraelské tance** v 19:30 v sále KC

3. března (pátek) **setkání seniorů** v 9:30 v KC

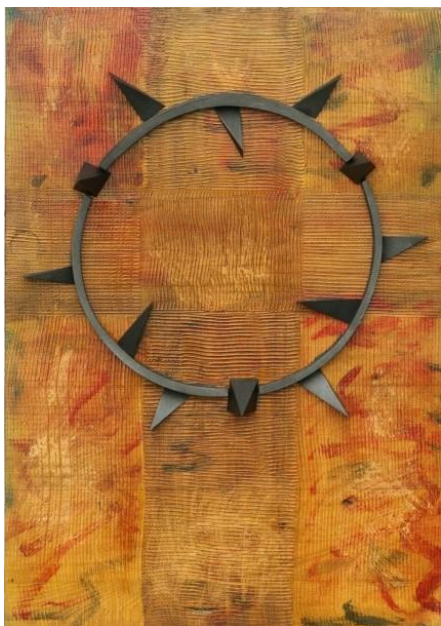
13. března (pondělí) **izraelské tance** v 19:30 v sále KC

18. března 15:30 v sále KC **Papírová pimprlata**, pohádka Zlatovláska

19. března (neděle) mše svatá kostele Krista Spasitele na Barrandově v 10:30 **ze slavnosti sv. Josefa s Mons. Ladislavem Hučkem**, apoštolským exarchou Řeckokatolické církve v České republice. Následuje farní káva.

25. března (sobota, svátek Zvěstování Panny Marie) v 9-12 hod. na Barrandově **postní obnova** s Kateřinou Lachmanovou na téma „Kříž jako strom života“.

Podrobnosti, aktuality a změny programu sledujte na nástěnkách a na www.CentrumBarrandov.cz a www.PodpalubiBarrandov.cz

Postní období je tradičně spojeno s pobožností křížové cesty, v níž se nám před očima odvíjí události posledních hodin Kristova života a jeho vykupitelské smrti. V Písmu máme pro jejich zrekonstruování jen pár záchytných bodů, do jednotlivých zastavení je dotváří lidská imaginace. Pokud vám nesedí klasické figurální ztvárnění, cítíte se jím příliš svazováni ve svých představách a zbožných myšlenkách, navštivte kostel svatého Vavřince. Zdejších 14 zastavení křížové cesty z dílny výtvarníka Jiřího Vaňka dává dost prostoru pro ducha, který se chce vydat dál, za hranice smyslových vjemů, k Božím myšlenkám. Abstraktní symbolika obrazů leccos napovídá, ale ke každému promlouvá jinak.

**Proto srdečně zveme
ke společnému rozjímání
svatovavřínecké křížové cesty
5. neděli postní (26. 3.) v 15 hod.**

Kromě toho se koná modlitba křížové cesty u sv. Vavřince každou postní neděli od 15:30 a v kostele Krista Spasitele každé úterý v 17:15 přede mší svatou.

V druhém lednovém týdnu proběhla Tříkrálová sbírka.

Letos jsme koledovali do 16 kasiček. Tři byly v kostele Krista Spasitele na Barrandově, jedna v kostele sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově, tři v kostele sv. Václava na Smíchově a nově jedna u sv. Gabriela. Dvě kasičky měli skauti ze Zlíchova a se zbytkem jsme koledovali u Anděla a okolí. Výchozí místo byla fara za kostelem sv. Václava, protože farní charity Smíchov a Zlíchov se prolínají a spolupracují zvláště při tříkrálové sbírce.

Celkově jsme vykoledovali 83 395 Kč do klasických kasiček, 9 020 Kč online koleda a 9 389 Kč bezhotovostní dary. Za sedm dní 101 804 Kč. Bohu díky! Online koleda pokračuje až do konce dubna, takže částka ještě není definitivní.

A komu konkrétně pomůžeme? Třeba početné rodině, aby mohla poslat děti do církevní školy a zaplatit školné. Nebo přispět na pobytové zařízení pro nemohoucího dědečka. Koupit sunar pro miminko maminky z poradny Hnutí pro život. Přispět na farní dovolenou rodině bez tatínka. Koupit vánoční dárek podle vlastního přání pro děti, kterým v době covidu zemřel tatínek.

Využití peněz ze sbírky

65 % dostane zpět naše farní charita na podporu lidí z našeho nejbližšího okolí

10 % humanitární pomoc do zahraničí: pomoc chudým rodinám a dětem – Taškent (Uzbekistán), pomoc obětem domácího násilí a chudým rodinám s dětmi – Biškeek (Kyrgyzstán)

15 % diecézní záměr: výstavba Komunitního centra sv. Anežky na Praze 2

5 % celostátní charitativní projekty

5 % režie sbírky

Ve čtvrtek 2. 2. se uskutečnila přednáška a beseda s Milošem Doležalem o **P. Josefu Toufarovi**. Akce vzbudila velký zájem. Po skončení akce někteří návštěvníci využili příležitosti prohlédnout si kostel v jeho nočním světelném režimu a pomodlit se v kapli za oběti totalitních režimů.

V neděli 29. 1. nás navštívil Matěj Jirsa, jáhen, kterého v červnu čeká kněžské svěcení. Vyrostl v naší farnosti, a tak nás tuto neděli obohatil svým kázáním na evangelium o „hoře blahoslavenství“.

Nejprve měl kázání pro děti, ve kterém se svým obvyklým humorem ptal, co tak může být v obálce, kterou jim ukazoval. Po krátkém hlasování (v němž bábovka nevyhrála) prozradil, že je v ní dopis od Pána Ježíše pro něj a pro každého z nás. Po otázce „Co byste chtěli, aby bylo v dopise, který by vám přišel od Boha,“ děti společně došly k tomu, že by chtěli dostat něco, co jim udělá radost. A Bůh by nám to rád splnil, protože ví, co nám dělá radost (pokud by nám to mělo pomoci). Matěj slíbil, že dopis přečte na konci kázání pro dospělé, takže děti musely (alespoň trochu 😊) dávat pozor až do konce kázání.

V něm vypíchl dva obrazy. Nejdříve jsme se měli vžít do role učedníků, kteří spolu s Ježíšem vystoupali na horu. Na chvíli se mohou zastavit a ohlédnout se, uvědomit si, jaký kus cesty ušli, co už mají za sebou (i my se máme někdy zastavit a podívat se nazpátek). A v tuto chvíli jim Ježíš začíná kázat známá blahoslavenství, která mají mnoho podob, dají se však shrnout do jediné věty: „Budte šťastní, neboť nemusíte všechno urvat svou vlastní silou.“ Když se snažíme něco urvat vlastní silou (nohu od židle, žárovku z lampičky...), dost často nám to nejde, nebo to úplně pokazíme. A potom přijde někdo jiný, ukáže nám vhodný „grif“, a hned

to jde snadno. Takový grif můžeme najít i jako křesťané. Vždyť „není nutné křečovitě budovat nebeské království, stačí být chudý v duchu a vědět, že na to nestačím sám. Po lásce nás poznají...“. Blahoslavenství nás vyzývají, abychom si uvědomili, „s čím chci od Boha pomoci, co vím, že už nezvládám nebo ani nechci urvat vlastní silou a Bůh mi s tím může pomoci. Toto zdůraznil jako druhý podstatný obraz poselství evangelia, protože „nemusíme všechno urvat vlastní silou.“

Na závěr kázání (poté, co se děti zaktivizovaly a potvrdily to zamáváním) otevřel Matěj obálku a konečně jsme mohli vidět, co v ní bylo. Jednak tam bylo lízátko, neboť Bůh nám chce dělat radost, a takké tam byl slíbený dopis. Byl napsaný na motivy blahoslavenství sice pro děti, ale „může být dopisem také pro každého z nás.“ A takto zněl: ... *(otočte na 1. stranu Zpravodaje a vyměňte Josefovo jméno za své)*. Každou neděli se můžeme zastavit a ohlédnout, jakou cestu máme za sebou. Bůh je na nás hrdý.

(Zapsal Vojta Prchal)

Ve čtvrtek 12. ledna 2023 se v Komunitním centru uskutečnila první letošní filmová projekce. Promítli jsme český celovečerní dokument **Ivetka a hora** (2008), jenž zvítězil na festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě a vypráví o ženě, jíž se v dětském věku, počátkem

90. let, zjevila Panna Maria. Snímek zachycuje i další její životní osudy a peripetie. Po promítání s diváky promlouval režisér Vít Janeček, který objasnil okolnosti vzniku a premiéry filmu a přiblížil i další osudy hlavní protagonistky Ivetky Korčákové. Další filmové projekce v Komunitním centru, případně i s hosty, jsou v jednání.

Společenství seniorů

Redakce (v osobě Evy Fuchsové) navštívila 20. 2. společenství seniorů, které se schází každý druhý pátek na Barrandově, a položila pravidelným účastníkům pár otázek. Za všechny souhrnně odpověděla paní Viera Habánová:

Na úvod musím uvést, že nejsem barrandovská ani zlíchovská farnice. Moje domovská a oblíbená farnost jsou Modřany. To však nebrání tomu, že téměř pravidelně a ráda navštěvuji setkání seniorů, která se konala nejdřív na Zlíchově a později na Barrandově.

Kdy začalo setkávání seniorů, to nevím. Já jsem do něj začal chodit asi před osmi lety a v té době již bylo „v běhu“. Jeho organizátorka Jarka Trajerová do něj zvala zajímavé lidi opravdu rozmanitých profesí. Jenom pro příklad uvádím: svěťícího biskupa Václava Malého, známého kuchaře, vědkyni prof. Illnerovou, umělce, který píše ikony (ikony se nemalují, ale píše), lékařku, redaktorku atd.

Když Jarka začala pracovat na plný úvazek, a tudíž nemohla seniorské společenství vést, ujal se nás pan farář Ptáček. Myslím, že jsme začínali kurzem Alfa. Bylo to něco zcela jiného než teď, ale zajímavého a obohacujícího. Další náplní našich setkání se stalo rozebírání žalmů. To se mně osobně hodně líbí, P. Ptáček to prostě umí.

V loňském roce jsme při několika sezeních podrobně prodiskutovali synodu o synodalitě.

V poslední době kromě jiného rozebíráme čtení, žalm a evangelium na příští neděli. To však není všechno. Snad pokaždé je třeba probrat současné dění a témata každodenního života. Takovou duší společenství dle mého názoru byl Václav Kaše. Vždy měl k problematice co věcně poznamenat, hovoru se zúčastnit.

Ještě připomenu, že jsme jako společenství byli loni na Velehradě, abychom si tam připomněli život, práci a význam kardinála Tomáše Špidlíka. A „duchovní náplň“ měl i dřívější výjezd do Poličan.

Do společenství chodím ráda. Získávám tam hodně informací, vědomostí a podnětů. Dalo by se říct, že doháním zameškané. A setkávat se s lidmi, které trochu nebo i více znám, je mým potěšením.

Z dalších odpovědí vybíráme:

Duši setkávání je náš páter Josef. Velkou oporou je pastorační asistentka Radka Habánová – pokud jí to jen trochu vyjde, bývá přítomna. O něco teplého se nám stará Veronika (Maria Dajbychová)

Z kostela jsem stále nadšen (obdobně jako většina návštěvníků, kteří tam v neděli zavítají cíleně nebo náhodně). Výtka –při bohoslužbě působí rušivě „práskání“ vstupních dveří. (Petr Steciv)

Kostel se mi líbí a je dobře, že ja tam také komunitní centrum. Byl jsem tam např. na přednášce o varhanech, teď bych chtěl na přednášku o otci Toufarovi a bylo by fajn, kdyby těchto akcí bylo více. (Ivo Bláha)

Nebyl jsem praktikující křesťan, ale když tady byl postaven kostel, považoval jsem to za impuls tam chodit a jsem za to rád. (Ivo Bláha)

Setkávání seniorů mi přináší radost, vidím se se stejně smýšlejícími lidmi a témata mě duševně obohacují. V květnu plánujeme společně se podívat do Vysokých Tater. (Maria Dajbychová)

Děkujeme všem za odpovědi, a už se těšíme na důchod, abychom mohli chodit mezi Vás.

Představujeme ...

*Všimli jste si při čtení zprávy o Tříkrálové sbírce a mozaiky ze společenství seniorů jednoho jména, které se oběma jakoby „náhodou“ prolíná? Paní **Jarku Trajetrovou** si dříve narození ještě pamatují ze společenství „Pěkné stáří“, které vedla na Zlíchově. Nyní spolupracuje*

*s naší Farní charitou a využívá její služby pro klientky Linky pomoci Hnutí pro život – což znamená zejména potravinové a drogistické banky, oblečení, ale také Sunar pro již narozené děti. Je vedoucí projektu Hnutí pro život **Nesoudíme. Pomáháme.***

Jarko, jak ses dostala k práci, nebo spíš k poslání, které vykonáváš?

V roce 2011 jsem dostala (po intenzivní roční přípravě nejen v krizové intervenci) příležitost zapojit se jako konzultantka do práce Linky pomoci (zřizovatelem je Hnutí Pro život ČR) – poradny pro ženy v tísní, do které se dostaly následkem těhotenství, porodu a mateřství. Doprovázení především žen po umělých potratech, které zpětně svého rozhodnutí velmi litovaly a přály si vrátit čas, mě dovedlo až k projektu „Nesou-

díme. Pomáháme“. Klade si za cíl zlepšit informovanost o nabídce pomoci nečekaně těhotným ženám, které se cítí být nuceny k podstoupení umělého potratu.

Hnutí pro život, je personálně spjaté s naší farností, a my jsme na to patřičně hrdí. Vaše plakáty a billboardy známe, ne každý si však dovede představit, co se za nimi skrývá – nebo spíš odkrývá – za problémy a osudy a jakým způsobem pomáháte.

Tato iniciativa si klade za cíl oslovit ženy extrémně vyděšené z nečekaného těhotenství, aby měly dostatek času, podpory a pravdivých informací pro skutečně svobodné rozhodnutí. Z mých dlouholetých profesních i osobních zkušeností jednoznačně vyplývá, že pokud má žena dostatečnou podporu a jistotu, že na vše nebude sama, dá svému nenarozenému dítěti šanci. (byť by mělo vyrůstat v budoucnu v jiné rodině). Čím více je dětí v rodině, tím pravděpodobněji bude na ženu vyvíjet nátlak její nejbližší okolí, aby ukončila těhotenství, a to i přesto, že by si dítě chtěla ponechat. Právě v těchto situacích, nastupuje jakýsi multidisciplinární tým se širokým spektrem pomoci, do které se přirozeně zapojila i Farní charita Zlíchov.

Můžeš uvést nějaký anonymní příklad, abychom si dokázali představit způsob, jak pomáháte?

Obrátila se na nás nečekaně těhotná žena, kterou rok předtím okolí donutilo k podstoupení umělého potratu dvojčátek. To trauma, které si paní nesla, již nechtěla zažít znovu, byla neskutečně zoufalá. Nevěděla, co si má počít. Naštěstí zahlédla na tramvajové zastávce naší propagaci: „Čekáte nečekaně dítě, pomůžeme Vám abyste nemusela jednat pod nátlakem...“ Naše poradna byla doslova poslední instancí před dalším umělým potratem. S kolegyněmi v poradně jsme paní pomohly postavit se „na vlastní nohy“. Psychické, sociální, právní, finanční a upřímné lidské doprovázení bylo propojeno s opakovanou potravinovou i drogistickou pomocí právě z naší farnosti.

Tato z mého pohledu statečná žena se stala v srpnu již potřetí maminou, nyní má hodného partnera a pravidelně posílá fotky „zachráněné“

slečny. Opakovaně nám všem velmi děkuje za pomoc nejen v rozhodné chvíli... Minulý týden mě dokonce pozvala na vítání občánků. 😊

Podobných příběhů s dobrým koncem bych měla samozřejmě daleko víc.

Jak by se mohla naše farnost do pomoci více zapojit?

Určitě je mnoho cest a iniciativě se meze nekladou. Modlitba, materiální i finanční pomoc, podpora propagace, zorganizování přednášky (kazuistický seminář) atp. Chtěla bych moc poděkovat Farní charitě Zlíchov a jmenovitě Milce Lisé za vydatnou pomoc našim klientkám – především těhotným maminkám.

Vzpomínáš někdy na zlíchovské společenství seniorů?

Samozřejmě, skvělému společenství seniorů „Pěkné stáří“, které jsem mohla díky podpoře otce Josefa několik let na Zlíchově organizovat, patří můj velký dík. Má lví podíl na tom, kde jsem dnes. Za téměř sedm let jsem se naučila neostýchat se a dokonce veřejně vystupovat, což se mi dnes, kdy prezentuji naši práci před studenty a zdravotnickým personálem včetně lékařů–gynekologů, velmi hodí.

A nakonec osobnější otázka. Kolik máš dětí?

Jsem maminkou pěti dětí a babičkou 7 vnoučat. (vzhledem k tomu, že jsme měli jednu slečnu v dlouhodobé péči, někdy uvádím 6 dětí a 10 vnoučat).

Takže je jasné, že můžeš z vlastní zkušenosti potvrdit, že velká rodina je požehnání a že každé dítě je nenahraditelný poklad. Přejeme a vyprošujeme požehnání nejen pro tvou práci, ale pro každou maminku a především každé dítě, které se ocitne ve vaší péči.

Varhany pro kostel Krista Spasitele

Radostná zpráva! Na jaře letošního roku se v našem kostele rozezní nové píšťalové varhany.

Varhany požehná pan biskup Zdeněk Wasserbauer při mši svaté v neděli 21. 5. 2023 v 10:30 hod. Následně v úterý 23. května ve 20:00 hod. bude inaugurační koncert. Zahraje koncertní varhaník a profesor HAMU Pavel Černý. Pan Černý nám také pomáhal při návrhu dispozice a zvukové podoby našich nových varhan.

Varhany vyrobili ve své dílně v Krásných Loučkách u Krnova varhanáři Jaromír Kánský a Josef Brachtl s dalšími spolupracovníky. Výrobu dokončili v lednu letošního roku. Varhany jsou částečně sestavené v jejich dílně. Zahrál jsem si na ně. Nyní varhany rozebírají, připravují k převozu a postupně přivázejí na Barrandov. První část do kostela přivezli již koncem ledna. Během února a v polovině března celé varhany sestaví. 14. března bude zahájena finální intonace varhan a jejich naladění. Závěrečné odzkoušení, kolaudace varhan a předání k užívání přepokládáme v dubnu, nejpozději začátkem května.

Omezení v kostele

Kůr a hudebna (místnost za kůrem) jsou od čtvrtka 26. ledna uzavřeny. Jsou plně k dispozici pro stavbu varhan, a to až do kolaudace a převzetí nových varhan.

Na provizorní varhánky budeme hrát dole v kostele.

V hlavní lodi kostela v blízkosti kůru bude stát výťah a potom lešení. V únoru, mimo nedělní provoz, může být vyhrazená část hlavní lodi kostela průběžně využita pro krátkodobé uložení částí varhan. Od března by v kostele, s výjimkou kůru a hudebny, nemělo být žádné omezení.

Výroba a instalace varhan je veliké dílo a náročná práce. Omlouvám se za omezení a případné obtíže, které nás v kostele provázejí. Určitě to stojí za to. Věřím, že vše zdárně proběhne a všichni se budeme těšit z nového nástroje. S Božím požehnáním se dílo jistě podaří a varhany budou sloužit k Boží oslavě a posvěcení věřících, k povznesení mysli k Bohu.

Výtvarný návrh varhanní skříně pro kostel Krista Spasitele na Barrandově

Autory výtvarného návrhu varhanní skříně jsou varhanář Jaromír Kánský a sochař Petr Váňa.

Z vyjádření varhanáře Jaromíra Kánského

Po několika konzultacích navrhl Petr Váňa jednoduchou varhanní skříň s instalací sochy. Ta je tvořena z píšťal. Socha má znázorňovat strom života v Ráji. Strom je vytvořen z olšového dřeva a je vysoký téměř 5 metrů. Na větvích „vyrůstají“ kovové prospektové píšťaly v symbolice rajských plodů.

Korpus varhanní skříně je hranolovité konstrukce. Před korpusem se nacházejí „krajinné pásy“ zhotovené z jasanového dřeva. Za pásy jsou žaluzie, které bude varhaník ovládat z hracího stolu. Při zavřených žaluziích korpus pásů tvoří vrásnění „krajiny“. Při otevřených žaluziích je vidět do píšťaliště nástroje, v popředí stojí mohutné cínové píšťaly rejstříku Montre 8'. Objevuje se tak druhý prospekt a jiná tvář nástroje. Zde může být malá reminiscence na staré nástroje s uzavíratelným prospektem po dobu liturgického adventu a postu. Vnitřní část píšťaliště je slabě osvětlena.

Korpus hracího stolu varhan respektuje materiál, hmotu a strukturu „pásu krajiny“. Je z jasanového dřeva.

Z vyjádření sochaře Petra Váni

Představuji si napětí prostoru nového kostela a tón, který tímto prostorem prochází. Tón má svůj začátek v místě vzniku a dojde až do místa oltáře, kde se spojí s liturgií. Liturgie a hudba jsou spojeny. Je zde určité plynutí – putování tónu. Z prvotního k přítomnému. Proto vnímám varhany jako prvotní krajinu. Doslova geologii jednotlivých vrstev a vlnění desek. Krajinu počátku, kde vznikají tóny. Uprostřed této krajiny je strom. Strom z Ráje. Žije zvukem. Strom života. V presbytáři je socha Krista vytvořená z olšového dřeva. Budou se přes celý prostor kostela doplňovat. Cesta prostorem od prvotní krajiny až do místa zpřítomnění u

sochy Krista, v centru kostela, na oltáři, bude provázena hrou světla. Zástupem postav andělů, kteří na vitrážích jsou v opakujících se liniích a směřují od varhan k presbytáři. Tak jako hudba.

Výroba stromu

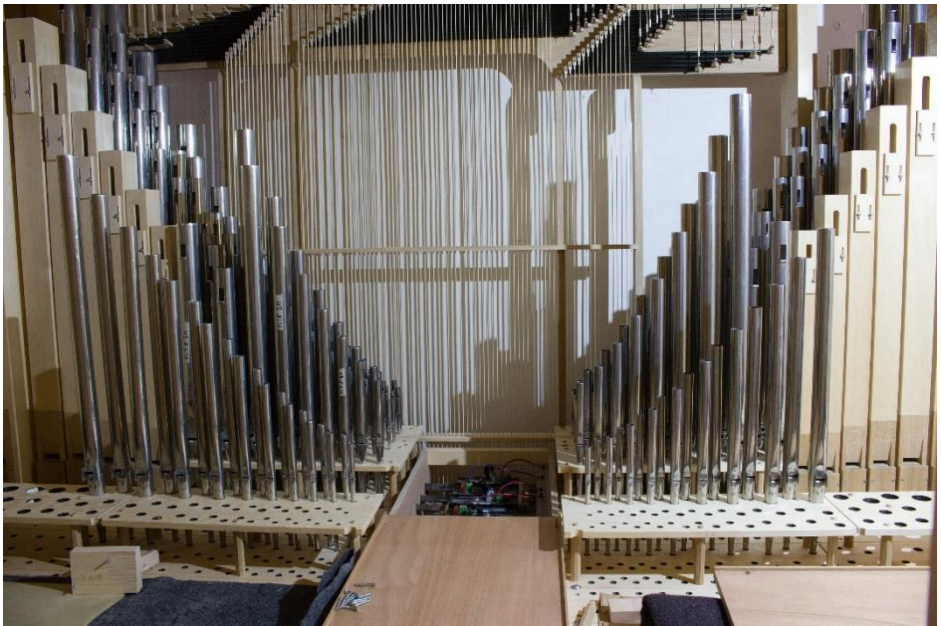
Vytvoření sochy stromu 5 metrů vysokého není jednoduché. Nosná konstrukce stromu je kovová. Vytvořili ji kováři otec se synem Vratislav a Vratislav Hrubý v Řevnicích. Kovovou konstrukci obložil olšovým dřevem truhlář pan Karel Gemperle v Dobřichovicích. Pro zajímavost, pan Gemperle připravoval panu sochaři Váňovi i olšové dřevo pro sochu Krista, která je na našem skleněném kříži. Listy stromu, zinkové píšťaly, dodali varhanáři. Nyní pan sochař Petr Váňa strom dokončuje. Protože se mu ovšem nevejde do jeho ateliéru v Karlíku, pracuje na něm ve velké hale truhlářství v Řevnicích. Strom do kostela před varhany umístí při stavbě varhan v únoru.

Na fotografii z kontrolního dne 16. 11. 2022 v dílně varhanářů stojíme před hracím stolem a skříní varhan. Vpravo pan varhanář Jaromír Kánský, vedle něho pan organolog Štěpán Svoboda a vlevo pan sochař Petr Váňa. Na kontrolní den přijel i pan sochař Váňa, protože jsme upřesňovali detaily prospektu varhan.

Na druhé fotografii z kontrolního dne 19. 12. 2022 je vidět, jak výroba varhan výrazně pokročila.

Pavel Čížek, barrandovský varhaník

„K Bohu odkazuje každá kvalitní hudba. Bohatství tónů varhan ovšem převyšuje ostatní nástroje. Dokáží totiž odrážet všechny sféry lidské existence i připomínat nekonečnost Boží.“ (Benedikt XVI.)

Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz

P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní, j.odrobinak@seznam.cz

Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, tel. 605 203 341

Ing. Hana Tyrallová, ředitelka Komunitního centra Krista Spasitele,

tel. 734 710 158, reditelka@CentrumBarrandov.cz

Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, tel. 603 872 524,

habanova@CentrumBarrandov.cz

Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz

Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje Z Pa-

luby a Podpalubí, tel. 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz

Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, tel. 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec 10:30 18:30	8:30	16:00	
Po				
Út	18:00 adorace do 19:30			
St		18:00		
Čt	8:30			
Pá		od 15:00 adorace 18:00		
So				Pouze v letních měsících

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka čísla vždy 22. dne předcházejícího měsíce.

Náklady na jeden výtisk tvoří 20 Kč.

Redakční rada Hana Tyrallová, Radmila Habánová, výkonná redaktorka Eva Fuchsová.

Za obsah odpovídá P. Josef Ptáček. Příspěvky pošlete na fuchsova@CentrumBarrandov.cz.

Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz

www.PodpalubiBarrandov.cz